

Śaranagati

BR. 79

SRAVANA, 19.4.17.

TRI NAJVAŽNIJA PRAVILA ZA PJEVANJE HARE KṚṢṆA

Naša duhovna praksa trebala bi nas hraniti i snabdijevati boljim ukusom od onoga koji nam pružaju materijalne aktivnosti i osjetilna zadovoljstva. Kada nam u duhovnoj praksi nedostaje takav ukus, uvijek se nalazimo u blizini iskušenja materijalnog života, koji nam se tada doima još privlačnijim. To nas dovodi u opasnost. Međutim, ako ukus pronađemo u duhovnoj praksi, osjetit ćemo sigurnost na duhovnoj razini.

Pjevanje Svetih Imena preporučuje se kao glavna praksa u sadašnjem dobu Kali. Stoga trebamo otkriti kako kroz tu praksu možemo iskusiti najviši, duhovni ukus. Ponekad svoju publiku potičem riječima: „Niste pjevali u ovoj kirtani.“ „Što? Niste čuli dobre vibracije?“, i tada mogu pročitati neka od njihovih lica. Mislim pritom na nešto drugo – način pjevanja koji preporučuju vedski spisi. U *Śrīmad-Bhāgavatamu* to je ovako izraženo: „Vedska mantra praṇava je luk, čisto živo biće je strijela a cilj je Vrhovno Biće.“ (*Śrīmad-Bhāgavatam*, 7.15.42). Śrīla Prabhupāda pojašnjava značenje mističnog jezika u ovome stihu, koji nosi vrlo duboku poruku za svakoga tko želi raditi pravu kīrtanu: „[Živo biće]nosi strijelu svoga pročišćenog života i pomoću luka – transcendentalnog pjevanja praṇave ili Hare Kṛṣṇa mantrę – baca se prema Svevišnjoj Božanskoj Osobi.“ (smisao istog stiha)

Strijelac baca strijelu usmjeravajući je prema cilju, ulažući napor da povuče strunu i potom je otpuštajući. Dok pjevate Hare Kṛṣṇa morate vršiti iste tri radnje:

Usmjeravanje na cilj: Kada sjednete da biste pjevali prvo morate usmjeriti svoju praksu prema Gospodinu Kṛṣṇi. Pjevate li bez ikakva fokusa i jednostavno pretežno pratite svoje misli, propustit ćete cilj. Vjerujem da je to najvažniji razlog zbog kojega mnogi bhakte ne postižu značajnu spoznaju tijekom kīrtane – samo se opuštaju. Nisu usmjereni na cilj. Zato nemojte pjevati nepromišljeno ili mehanički. Kako ćete se usmjeriti na cilj? Morate postati svjesni: „Sjedim u hramu, gdje slavimo Kṛṣṇu, a to je namijenjeno Njegovu zadovoljstvu.“ Evo vrlo lijepog stiha kojega možete čitati ili meditirati o njemu da biste postigli stav posvećenosti: „Osoba se odmah oslobađa kandži māye ako ozbiljno i iskreno kaže: 'Dragi moj Gospodine Kṛṣṇa, iako sam Te zaboravio na tako puno godina u materijalnom svijetu, danas se predajem Tebi. Tvoj sam iskren i ozbiljan sluga. Molim Te, uključi me u Svoju službu.'“ (*Śrī Caitanya-caritāmṛta*, Madhya-līlā, 22.33). To također pomaže dok sjedite ispred Božanstava ili slike Rādhę i Kṛṣṇę.

Drugo je pravilo ulaganje napora. Kao što strijelac mora uložiti napor da povuče strunu, vi morate uložiti napor u svjesno slušanje vlastitog pjevanja – jednu po jednu mantru. Kada je jednom netko upitao Śrīla Prabhupādu kako može učinkovitije mantrati, on je

odgovorio: „Samo se pokušaj slušati kako iskreno mantraš.“ Budući da ponavljamo istu mantru iznova i iznova, um je sklon tome da se isključi. Zato moramo ulagati napor dok pjevamo. Ovo je vrlo važno jer ne želimo biti odsutni dok smo s Kṛṣṇom. Dok sjedite u kīrtani, morate čuti vlastiti glas, ne glasove ostalih u grupi, već vlastito pjevanje. To je vaša ponuda Kṛṣṇi, vaš dolazak u blizinu Svetog Imena, a to nije moguće bez vaše prisutnosti. Dakle, uložite napor: „Morate pjevati svojim jezikom i slušati zvuk glasa, to je sve.“ (Śrīla Prabhupāda u jutarnjoj šetnji u Honoluluu, 3. veljače 1975.)

Treće pravilo je 'otpuštanje'. Kada pjevate, morate otpustiti sve ostalo i predati se Kṛṣṇi, a zatim pustiti da Sveto Ime djeluje. Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura postavlja pitanje: „Čiju molitvu Kṛṣṇa čuje?“ i daje odgovor: „Molitvu onoga tko se bezuvjetno prepusti šesterostrukom putu predaje.“ Drugim riječima, ako uistinu ne mislite tako, ako svoje srce ne uskladite sa svojim riječima, Gospodin ih ne čuje. Čuje ih samo kroz iskrenu molitvu obratite li Mu se uistinu bez imalo prijetvornosti. Kṛṣṇa na takvu vrstu molitve uzvraća u trenu. Dakle, kada pjevate, predajte se: „Evo me, Tvoj sam. Činim ovo za Tvoje zadovoljstvo.“ Otpustite bilo koji drugi plan ili dnevni raspored. Sada ste ovdje za Kṛṣṇu, to je vaše osobno vrijeme s Bogom.

Uz pomoć ove tri jednostavne prakse – usmjeravanja na cilj, ulaganja napora i otpuštanja – vaše će pjevanje biti vrlo učinkovito. Iskusićete ukus bolji od onoga koji pruža materijalna energija sa svim svojim osjetilnim zadovoljstvima poput zabave, hrane itd. Biti ćete živi i duhovno osnaženi.

☪ Iz predavanja Śacīnandane Swamija u Engleskoj, 1. veljače 2017. godine

DVA TEMELJNA FAKTORA U ODNOSU IZMEĐU GURUA I UČENIKA

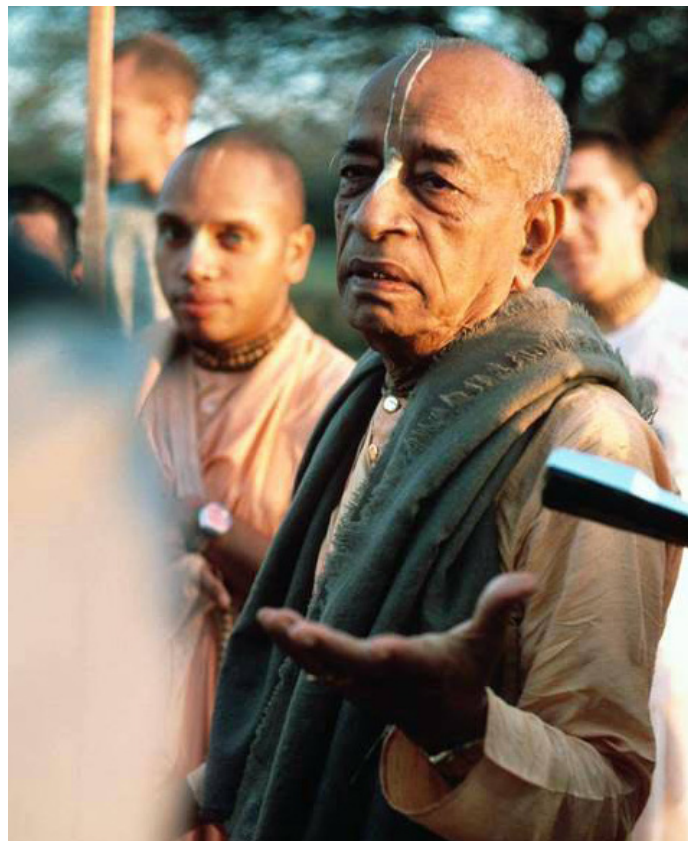
Dva su faktora koja moraju biti zadovoljena za zdrav i odgovoran odnos između gurua i učenika. Prvi je taj da učenik mora biti lišen motiva da taj odnos unaprijedi njegov materijalni život, dok je drugi dobra duhovna sreća.

Prvi faktor pretpostavlja osjećaj iscrpljenosti materijalnim obmanama. Učenik treba shvatiti: „*Trebam rješenja za to kako prevladati materijalne obmane. Razumijem da ne mogu biti sretan u materijalnom svijetu bez svjesnosti Kṛṣṇe. Pokušao sam, ali sada sam iscrpljen i želim tražiti više rješenja.*“ Kraljica Kuntī to je izrazila u Śrīmad-Bhāvatamu: „*Gospodine moj, Tvom Gospodstvu mogu lako prići samo oni koje je materijalni život potpuno iscrpio. Onaj tko kroči putem [materijalnog] napretka, nastojeći poboljšati svoj položaj uglednim podrijetlom, velikim obiljem, visokom naobrazbom i tjelesnom ljepotom, ne može Ti prići iskrenim osjećajima.*“ (Śrīmad-Bhāgavatam, 1.8.26.)

U tumačenju ovoga stiha, Śrīla Prabhupāda objašnjava da bogatstvo, obrazovanje, osobna privlačnost itd. imaju sklonost osobu učiniti uobraženom, a kada se to dogodi, osoba više nije sposobna izgovarati Sveto Ime i obraćati se Gospodinu s osjećajem. Drugim riječima, osjećaj „*Oh Kṛṣṇa, stvarno Te trebam!*“ ili „*Ti si meni sve*“ moguće je samo kada nismo "puni sebe".

Kraljica Kuntī opazila je da je Kṛṣṇa daleko od onih koji se ne osjećaju materijalno obmanutima te da je vrlo blizak onima koji se tako osjećaju. Ona kaže: „*Moje poštovanje Tebi, posjedu materijalno osiromašenih [akiñcana-vittāya]. Nemaš nikakve veze s djelovanjem i reakcijama guna materijalne prirode.*“ (Śrīmad-Bhāgavatam, 1.8.27.) Naše je bogatstvo to što nismo u iluziji. U trenutku kada postanemo ispunjeni iluzijama i privrženostima prema onome što je danas ovdje a sutra nestaje i što ne zadovoljava dušu, postajemo siromašni.

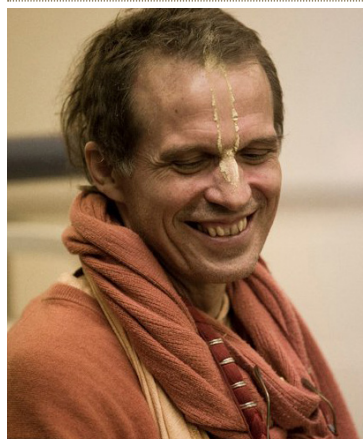
Drugi je faktor nešto što je duhovni učitelj primio od svoga duhovnog učitelja i ueničkog naslijeđa i što on donosi u život učenika. Kada učenik dođe u dodir s guruom, odjednom doživi sreću (*bhāgya*): poticaj, nadahnuće, duhovnu snagu, jasnoću, ushićenje itd. To se događa

kada izaberete vjerodostojnoga duhovnog učitelja, ne zbog psihološke potrebe ili vanjskog pritiska, već zato što ste shvatili: „*Ova me osoba može ohrabriti u svjesnosti Kṛṣṇe. Osjećam to, imam to iskustvo.*“

Kada se ova dva faktora spoje i ostanu zajedno, odnos između gurua i učenika je zdrav odnos, dobar odnos, dinamičan odnos i dobro nahranjen odnos, a ne izglednjeli odnos.

☪ Iz predavanja Śācīnandane Swamīja na Goloka Dhama, Njemačka, 9. veljače 2017. godine

ŚĀCĪNANDANA SWAMĪ

seminari & događanja:

29. – 30. tra.	24-satni kīrtana, Birmingham, Velika Britanija
26. – 29. svi.	Sādhu-Saṅga Retreat, Boone, Sjeverna Karolina, SAD
22. – 28. srp.	Bhakti Retreat, Švicarska
29. srp.	Rātha Yātra, Berlin, Njemačka

Više na: www.sacinandaswami.com